

Publicerad 2009-11-04 20:41 av stenen/ Yv Ericsson

Sann berättelse

Lågor (politik)

Denna natten. Ja ty allt sker då.

BRANN PARIS!

Och jag säger dig. För första gången va jag rädd!

Rädd att vår kärlek skulle briinna upp!

Kastas in i pojkarnas ödelagda liv. De invandrades nedbrunna stoft.

Och där satt han. I en hästbuss fylld av rasister, och hästar.

Han va ändå bara 13 år.Den lilla hästskötaren från Svergie.

Han som bott i det kyliga tornrummet på Grosbois.

Mitt barn!

De rundade Normandie. Och tog sig helskinnande hem till modersfamnen.

Men fyfan att jag va rädd!

Men nu ligger han djupt i sin moders armar.

Den lilla tattarungen.

Som lever för sin Kentaur.

Och älskar sitt liv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren stenen/ Yv Ericsson med Poeter.se id #28615 innehar upphovsrätten